

WYROK TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

(piąta izba)

z dnia 16 września 2004 r.

w sprawie C-404/03 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de grande instance Le Mans [Francja]: Olivier Dupuy i Hervé Rouvre ⁽¹⁾)

(Niebezpieczne substancje i preparaty — Sykatywy zawierające ołów — Zakaz wprowadzania do obrotu — Dyrektywy 76/769/EWG i 94/60/WE)

(2004/C 273/16)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 29 września 2003 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 234 WE złożony na skutek postanowienia Tribunal de grande instance Le Mans (Francja) z dnia 8 września 2003 r. w zawisłej przed nim sprawie karnej przeciwko Olivier Dupuy i Hervé Rouvre (sprawa C-404/03). Trybunał (piąta izba) w składzie: prezes izby C. Gulmann, R. Silva de Lapuerta (sprawozdawca) i S. von Bahr, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 16 września 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

Postanowienia prawa wspólnotowego dotyczące ograniczeń wprowadzania do obrotu niebezpiecznych substancji i preparatów, w szczególności postanowienia dyrektywy Rady 76/769/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych w brzmieniu nadanym jej przez dyrektywę zmieniającą Parlamentu Europejskiego i Rady 94/60/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. zakazują wprowadzania do obrotu powszechnego z zamiarem sprzedaży sykatyw, zawierających zaklasyfikowane jako zagrażające płodności związki ołowiu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 275 z 15.11.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(czwarta izba)

z dnia 16 września 2004 r.

w sprawie C-423/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa — Brak transpozycji — Dyrektywa 2001/18/WE)

(2004/C 273/17)

(Język postępowania: fiński)

W sprawie C-423/03 Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: U. Wölker i M. Huttunen) przeciwko Republice

Finlandii (pełnomocnik: T. Pynnä) mającej za przedmiot skargę na uchybienie zobowiązaniom Państwa w trybie art. 226 WE, która wpłynęła do Trybunału w dniu 3 października 2003 r., Trybunał (czwarta izba) w składzie: J. N. Cunha Rodrigues, Prezes izby, K. Lenaerts i K. Schiemann (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 16 września 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

1) Nie przyjmując w przewidzianym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG, Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Finlandii zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 275 z 15.11.2003.

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU

(szósta izba)

z dnia 9 lipca 2004 r.

w sprawie C-116/03 P: Augusto Fichtner przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾

(Odwołanie — Urzędnik — Postępowanie dyscyplinarne — Usunięcie ze stanowiska z zachowaniem prawa do emerytury — wykonywanie działalności zewnętrznej bez uprzedniego upoważnienia)

(2004/C 273/18)

(Język postępowania: włoski)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-116/03 P, Augusto Fichtner, były urzędnik Komisji Wspólnot Europejskich, zamieszkały w Besozzo (Włochy) (adwokaci: F. Colussi i M. Tamburini), mającej za przedmiot odwołanie wniesione przeciwko wyrokowi Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (czwarta izba) z dnia 16 stycznia 2003 r., Fichtner/Komisja (T-75/00, RecFP str. II-51) i mające na celu uchylenie tego orzeczenia, w której uczestnikiem postępowania była również Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: J. Currall, wspomagany przez A. Dal Ferro), Trybunał (szósta izba), w składzie M. J.-P. Puissochet, prezes izby, F. Macken (sędzia sprawozdawca) i A. Borg Barthet, sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 9 lipca 2004 r. postanowienie, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

- 1) *Odwolanie jest oddalone.*
- 2) *A. Fichtner zostaje obciążony kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 146 z 21.6.2003 r.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Tribunale di Larino – Sezione Distaccata di Termoli, wydanego dnia 8 lipca 2004 r., w sprawie karnej przeciwko Massimiliano Placaniczy

(Sprawa C-338/04)

(2004/C 273/19)

Dnia 6 sierpnia 2004 r. do Sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Tribunale di Larino - Sezione Distaccata di Termoli wydanego dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie karnej przeciwko Massimiliano Placaniczy.

Tribunale di Larino - Sezione Distaccata di Termoli zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy Trybunał Sprawiedliwości uważa przepisy zawarte w art. 4, ust. 4 a) ustawy nr 401/98 za zgodne z zasadami wyrażonymi w art. 43 i następnym oraz 49 Traktatu EWG dotyczącymi swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług transgranicznych, mając na względzie rozbieżności w ich wykładni pomiędzy decyzjami Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (w szczególności w wyroku Gambelli) a decyzją nr 23271/04 wydaną przez Suprema Corte di Cassazione, Sezioni Unite? W szczególności oczekuje się od Trybunału wyjaśnienia, czy we Włoszech powinny być stosowane przepisy karne przywołane w akcie oskarżenia, będące podstawą zarzutów przedstawionych Massimiliano Placaniczy.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Bundesfinanzhof z 26 maja 2004 r. w sprawie Centro Equestro da Leziria Grande LDA przeciwko Bundesamt für Finanzen

(Sprawa C-345/04)

(2004/C 273/20)

Dnia 12 sierpnia do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek Bundesfinanzhof (Federalny Trybunał Finansowy, Niemcy) o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Bundesfinanzhof wydanego dnia 26 maja 2004 r. w sprawie

Centro Equestro da Leziria Grande LDA przeciwko Bundesamt für Finanzen (Federalny Urząd Finansowy, Niemcy). Bundesfinanzhof zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy regulacja, zgodnie z którą obywatel Państwa Członkowskiego podlegający w Niemczech ograniczonemu opodatkowaniu może żądać zwrotu podatków przypadających na jego dochody uzyskane na terenie Niemiec, będące (tam) przedmiotem potrącenia tylko wtedy, gdy poczynione przez niego wydatki związane z prowadzeniem działalności gospodarczej pozostają z tymi dochodami w bezpośrednim związku ekonomicznym i stanowią więcej aniżeli ich połowę, pozostaje w sprzeczności z art. 59 Traktatu o WE?

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Finanzgericht Köln wydanego dnia 15 lipca 2004 r. w sprawie REWE Zentralfinanz e.G. jako następcy prawnego ITS Reisen GmbH przeciwko Finanzamt Köln Mitte

(Sprawa C-347/04)

(2004/C 273/21)

Do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich został wniesiony wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Finanzgericht Köln wydanego dnia 15 lipca 2004 r. w sprawie REWE Zentralfinanz e.G. jako następcy prawnego ITS Reisen GmbH przeciwko Finanzamt Köln Mitte, który wpłynął do Sekretariatu Trybunału dnia 13 sierpnia 2004 r.

Finanzgericht Köln zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

— Czy wykładnia art. 52 (obecnie art. 43) w związku z art. 58 (obecnie art. 48) oraz art. 67 – 73, 73 b i nast. (obecnie art. 56 i nast.) Traktatu WE powinna być dokonywana w taki sposób, że nie jest z nimi zgodna regulacja krajowa, która – tak jak przepisy sporne w postępowaniu przed sądem krajowym zawarte w art. 2a ust. 1 pkt. 3 lit. a) oraz ust. 2 EStG (Einkommensteuergesetz – niemiecka ustawa o podatku dochodowym) - ogranicza możliwość natychmiastowego podatkowego wyrównania strat wynikłych z odpisów amortyzacyjnych od wartości udziałów w spółkach – córkach mających siedzibę w innych państwach członkowskich w sytuacji, gdy dokonują one czynności biernych (passive Tätigkeiten) w rozumieniu przepisów krajowych lub gdy dokonują czynności czynnych (aktive Tätigkeiten) jedynie poprzez swoje własne spółki – córki, podczas gdy dokonanie odpisów amortyzacyjnych od wartości udziałów w krajowych spółkach – córkach jest możliwe bez tych ograniczeń?